

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2817/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Станојевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство здравља, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2122/2024 од 12.07.2024. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2122/2024 од 12.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 575/23 од 15.05.2024. године, ством првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име дуга по решењу Основног суда у Врању Ии 6008/2017 од 14.12.2017. године и закључку јавног извршитеља Станка Филиповића из Врања Ии 2654/17 од 05.02.2018. године, исплати на име неисплаћених трошкова превоза за долазак и одлазак са посла, за период од јануара 2013. године закључно са новембром 2014. године, појединачне месечне износима и са законском затезном каматом чија су висина и датум доспелости ближе наведени у овом ставу изреке и на име трошкова извршења пред судом износ од 8.227,78 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име дуга по решењу Основног суда у Врању Ии 6002/17 од 14.12.2017. године и закључка јавног извршитеља Станка Филиповића из Врања Ии 2599/17 од 05.02.2018. године, исплати на име трошкова парничног поступка износ од 51.150,00 динара са законском затезном каматом од 28.04.2017. године до исплате и на име трошкова извршења насталих пред судом износ од 8.515,00 динара, Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужба тужиље повучена у делу којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име дуга по решењу Основног суда у Врању Ии 6008/2017 од 14.12.2017. године и закључка јавног извршитеља Станка Филиповића из Врања Ии 2654/17 од 05.02.2018. године, исплати законску затезну камату на трошкове извршења насталих пред судом у износу од 8.227,78 динара. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужба тужиље повучена у делу којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име дуга по решењу Основног суда у Врању Ии 6002/17 од 14.12.2017. године и закључка јавног извршитеља Станка Филиповића из Врања Ии 2599/17 од 05.02.2018. године, исплати законску затезну камату на трошкове извршења насталих пред судом у

износу од 8.515,00 динара. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, као и износ од 11.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2122/2024 од 12.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и ставу петом изреке.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“ број 55/2014) формирано је Државно правобранилаштво као орган који се бави пословима заштите имовинских интереса и права Републике Србије како пред домаћим судовима, тако и пред страним судовима и арбитражама и пред Европским судом за људска права.

Према одредби члана 11. став 4. Закона о правобранилаштву, када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат.

Према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, а како Закон о правобранилаштву напред цитираном одредбом изједначава државног правобраниоца са адвокатом, то у име државе ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво државни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о правобранилаштву којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. То је у складу са чланом 6. Закона о правобранилаштву, по коме функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца.

Како у конкретном случају ревизија није у складу са напред наведеним законским одредбама изјављена преко државног правобраниоца нити његовог заменика, већ преко лица запосленог у Државном правобранилаштву, Одељењу у Лесковцу, Канцеларији Врање, то је у смислу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП ревизију у име тужене Републике Србије изјавило неовлашћено лице, због чега је ревизија недозвољена.

Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни суд је, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић